

Stadsjongeren vaak slachtoffer van een delict

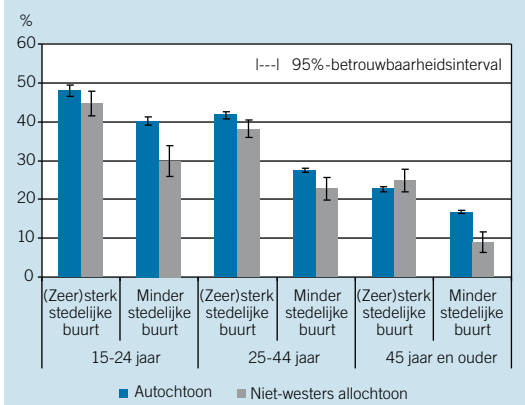
Ruim een kwart van de Nederlandse inwoners gaf in 2006 aan slachtoffer geweest te zijn van één of meer delicten, zoals een gewelds- of vermogensdelict. De kans om slachtoffer te worden neemt af met de leeftijd en neemt toe met de mate van stedelijkheid. Andere kenmerken als geslacht, herkomst en opleidingsniveau van de persoon of de sociaaleconomische status van de buurt vertonen minder samenhang met slachtofferschap.

Niet iedereen loopt evenveel risico om slachtoffer te worden. Jongeren (15–24 jaar) zijn iets vaker slachtoffer dan ouderen, mannen vaker dan vrouwen en hoogopgeleiden vaker dan laagopgeleiden. Ook worden niet-westerse allochtonen vaker slachtoffer dan autochtonen. Maar binnen dezelfde leeftijdsgroep en dezelfde stedelijkheidsgraad van de buurt zijn niet-westerse allochtonen even vaak of zelfs minder vaak slachtoffer dan autochtonen. Dat het totaalcijfer voor niet-westerse allochtonen hoger ligt, komt doordat onder hen relatief veel jongeren en bewoners van sterk stedelijke buurten voorkomen, groepen met een hoger slachtofferrisico.

Inwoners van stedelijke buurten worden vaker slachtoffer dan inwoners uit een meer landelijke omgeving. Bewoners van sociaaleconomisch zwakkere buurten (buurten met een hoog aandeel lage inkomens, uitkeringsontvangers en/of niet-westerse allochtonen) worden ook vaker slachtoffer. Maar deze buurtkenmerken spelen in combinatie met andere kenmerken slechts een beperkte rol. Dit komt omdat deze buurten vooral in de grote stad liggen, en deze stedelijkheid van de buurt verklaart een groot deel van de kans op slachtofferschap. Mogelijk dat de invloed van de stedelijkheid van de buurt op zichzelf (concentratie van daders

en slachtoffers, sociale controle) groter is dan van de sociaaleconomische status (aantrekkelijkheid van doelwitten, mogelijkheden tot fysieke bescherming). Wel zijn inwoners van buurten waar de bewoners in hoog tempo komen en gaan (een hoge verhuismobiliteit) vaker slachtoffer dan personen in buurten met een meer stabiele bevolking.

Slachtofferschap naar herkomst, leeftijd en stedelijkheid, 2006

Bron: Veiligheidsmonitor Rijk

Monetaire Zaken

Winstgevendheid van banken ook in 2006 gunstig

De winstgevendheid van banken in Nederland, met inbegrip van hun buitenlandse bedrijf, heeft zich ook in 2006 gunstig ontwikkeld. Dit blijkt uit een analyse – op basis van voorlopige cijfers – van de verdeling van de winstgevendheid van het bankwezen in Nederland. De gegevens hebben betrekking op banken met het hoofdkantoor in Nederland en de juridisch zelfstandige dochters (subsidiaries) en bijkantoren (branches) van banken met hoofdkantoor buiten de Europese Unie.

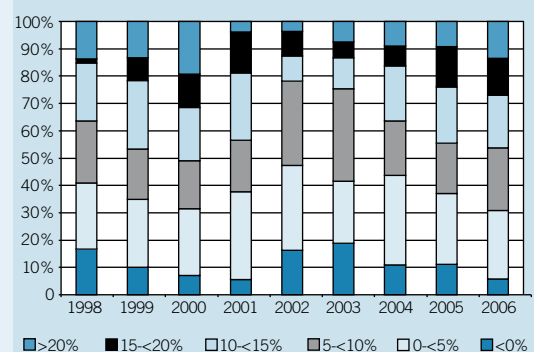
Sinds het dieptepunt in 2002, dat samenhangt met de hapering in de economische conjunctuur, heeft de winstgevendheid – gemeten als rendement van het aandelenvermogen (return on equity) – van het bankwezen zich van jaar tot jaar verbeterd. Zo is het aantal banken met een winstgevendheid groter dan tien procent, dat in 2002 was teruggevallen tot minder dan een kwart van de populatie, geleidelijk opgelopen tot bijna de helft in 2006 (zie grafiek).

Daarbinnen nam het aandeel van banken met een rendement boven twintig procent toe. Het aantal verlieslatende banken nam sterk af. Overigens gold voor alle banken, ook voor die in 2006 een verlies boekten, dat hun solvabiliteit ruimschoots boven de norm lag.

In het kader van de beoordeling van financiële stabiliteit is ook de verdeling van de winstgevendheid naar grootte van de banken, gemeten naar hun balans-totaal, van belang. Zo gemeten blijkt het aandeel van de verlieslatende banken ook in 2006 miniem. Met andere woorden: het zijn alleen (zeer) kleine banken die een negatief rendement boeken. Wel nam in vergelijking met 2005 het aandeel van banken met een rendement onder tien procent toe ten koste van het aandeel van banken met een rendement boven tien procent. De verkrapping van de rentemarge in de loop van het jaar kan hierop van invloed zijn

HENK LUB (DIVISIE STATISTIEK & INFORMATIE DNB)

Winstgevendheid van banken naar aantal

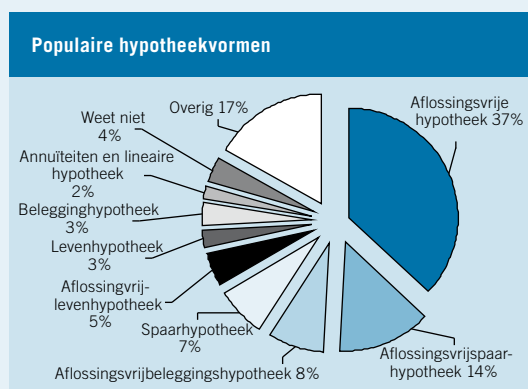

Bron: DNB

geweest. Vergeleken met de jaren 2001–2003 was echter zowel in 2005 als 2006 sprake van een opbloeiend rendement.

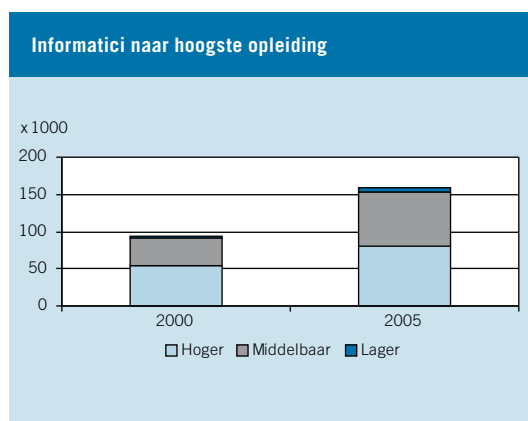
Aflossingsvrije hypotheek meest gekozen

Begin 2007 heeft de AFM aan 1.142 huishoudens, (hypotheek afgesloten tussen oktober 2005 en oktober 2006) vragen voorgelegd met betrekking tot het proces van het zoeken en kiezen van een hypotheek. Deze steekproef is representatief voor de doelgroep van alle huishoudens die in deze periode een hypotheek hebben afgesloten. Het blijkt dat de aflossingsvrije hypotheek veruit de populairste hypotheekvorm is. 36 procent van de nieuwe hypotheekvormen zijn volledig aflossingsvrij.

Bron: AFM

Nog eens 34 procent is voor een deel aflossingsvrij. Beleggings- en spaarhypotheekvormen meestal de aanvulling op een aflossingsvrije hypotheek. De figuur geeft een overzicht van de populariteit van een aantal hypotheekvormen. In de figuur zijn de zeven populairste hypotheekvormen opgenomen, een groep van hypotheekvormen waarbij de aflossing tijdens de looptijd plaatsvindt, een categorie 'weet niet' en een categorie 'overig'. De meest afgesloten hypotheekvormen zijn vormen waarbij de aflossing niet of pas aan het einde van de looptijd plaatsvindt. Annuïteiten- en lineaire hypotheekvormen samen maar twee procent van de in deze periode afgesloten hypotheekvormen. Vier procent van de consumenten blijkt niet te weten welke hypotheekvorm hij heeft afgesloten ('weet niet'). Er zijn in deze periode meer spaarhypotheekvormen dan beleggingshypotheekvormen afgesloten. Het aantal aflossingsvrije hypotheekvormen is de afgelopen tien jaar sterk gestegen, van 10,3 procent in 1996 naar 32,9 procent in 2002 en 36 procent in 2006. De belangrijkste reden voor de keuze van een aflossingsvrije component in de hypotheek is de fiscale aantrekkelijkheid. Andere redenen voor het afsluiten van een (gedeeltelijk) aflossingsvrije hypotheek is het advies van de adviseur. Ook veiligheid wordt als reden genoemd om een aflossingsvrije hypotheek af te sluiten. Ongeveer 40 procent van de huishoudens die een (gedeeltelijk) aflossingsvrije hypotheek hebben afgesloten wordt door de financieel adviseur op de financiële risico's gewezen. Een kwart van de huishoudens zegt geen financieel risico te lopen bij hun (gedeeltelijk) aflossingsvrije hypotheek. Bijna 60 procent van deze huishoudens heeft hun hypotheek via een adviseur afgesloten, de overige 40 procent direct bij de financiële instelling. Van de huishoudens die een volledig aflossingsvrije hypotheek hebben afgesloten geeft 42 procent aan dat het risico bestaat dat bij een aflossingsvrije hypotheek niet het volledige hypotheekbedrag wordt opgebouwd.

Bron: CBS

Veel meer mensen met informaticaopleiding

Het aantal 15-64-jarigen met informatica als hoogste opleiding is in de periode 2000-2005 toegenomen van 94.000 naar 158.000. De groei was relatief sterk bij multidisciplinaire opleidingen die informatica met een andere richting combineren. Met de toename van het maatschappelijke belang van informatica is ook de behoefte gestegen aan mensen die in die richting geschoold zijn. Het aanbod van opleidingen op het terrein van informatica is

dan ook toegenomen en is steeds meer gedifferentieerd. De zogeheten multidisciplinaire opleidingen zijn populairder dan de pure informatica-opleidingen. Het aandeel personen van wie de opleiding is gericht op informatica én op een andere sector is toegenomen met 29.000 personen, een verdubbeling ten opzichte van 2000. Voor de opleidingen die alleen op informatica zijn gericht, is dit aandeel met de helft toegenomen.

Het merendeel van de informatici is opgeleid op het gebied van algemene informatietechnologie (41 procent). Ook waren er in 2005 relatief veel personen die zijn opgeleid op het gebied van beheer van informatiesystemen en de combinatie van management met informatica (beide richtingen twaalf procent).

In 2000 had bijna zestig procent van de mensen met informatica als hoogstbehaalde opleiding minimaal hbo-niveau. Tussen 2000 en 2005 is juist de groep met een opleiding op mbo-niveau het sterkst toegenomen.

Het aantal personen met een informaticaopleiding was in 2005 veel lager dan het aantal werkzame ICT'ers (254.000 personen). Dit heeft te maken met het feit dat veel van de huidige ICT'ers niet in de informatica is opgeleid, maar later via zelfstudie of omscholing wel zijn geschoold in het vak. Dit soort omscholingscursussen zijn meestal niet bepalend voor het hoogstbehaalde opleidingsniveau, omdat ze vaak lager zijn dan de opleiding die deze mensen oorspronkelijk gevolgd hebben.